

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

389. Quid possit Vicarius Episcopi circa receptionem resignationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

potestatem recipiendi resignationes eorumdem beneficiorum haberet. Paris. n. 19. citans Innoc. in c. quod in dubiis. n. 3. Abb. ibidem n. 6. & alios Pirh. cit. n. 77.

4. Tertiò, si quis (uti fieri potest, & parebit ex dicendis paulò post de capitulis) absque eo, quòd spectet ad eum destitutio, acquisivisset ex privilegio dictam potestatem recipiendi quorundam beneficiorum resignationes. Paris. n. 22. citans Jo. And. in c. significatum. v. dimittere. de præb. Abb. in c. quod in dubiis. n. 6. &c. Pirh. loc. cit.

Questio 389. Quid possit Vicarius Episcopi circa receptionem resignationum?

1. **R**espondeo primò: Episcopi Vicarius generalis in Spiritualibus, nisi habeat ad hoc speciale mandatum, resignationes beneficiorum recipere nequit. Paris. l. 7. q. 24. n. 1. & 2. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 12. citans Sbrozium de Vicar. Episc. l. 2. q. 130. Zerol. in pr. Ep. p. 1. v. renunc. n. 54. Ricc. in pr. aurea. resolut. 471. Garc. p. 11. c. 3. n. 55. Pirh. ad tit. de renunc. n. 73. Castrop. tr. 13. de benef. d. 6. p. 2. §. 2. n. 3.

2. Respondeo secundo: Potest Episcopus Vicario suo committere hanc facultatem. Paris. loc. cit. n. 22. citans Selv. p. 2. q. 21. Abb. in c. constitutus. de concess. præb. n. 5. &c. Et n. 3. dicens, sic decimum à Rota decis. 2. de offic. Vicar. in antiq. & sic habere communem, & supponere AA. omnes.

3. Respondeo tertio: Potest, & solet quandoque Papa deputare administratorem, quem mittit ad regendas Ecclesias Cathedrales & Metropolitanas, donec Episcopus perveniat ad legitimam aetatem. Et quandoque Vicarium Apostolicum, quem mittit cum Brevis de Consilio Cardinalium præpositorum negotiis Episcoporum ad gubernandam Ecclesiam, donec causa Episcopi inquisiti cognoscatur & decidatur, vel suspensio tollatur. Et talis administrator & Vicarii Apostolici possunt recipere resignationes beneficiorum, inspectis verbis, quæ solent apponi in concessionibus. Paris. à n. 23. juncto n. 27. qui etiam n. 25. ait tales habere ordinariam jurisdictionem, & dici Ordinarios, quidquid dixerint aliqui in contrarium, nempe habere illos jurisdictionem delegatam.

4. Respondeo quarto: Potest talis Administrator Apostolicus constituere Vicarium generalem cum potestate conferendi beneficia, & recipiendi eorum resignationes. Paris. cit. q. 24. n. 74. citans But. decis. 224. l. 2. Nec obstat, quòd locum tenens alium locum tenentem deputare nequeat; non enim id potest, dando ei totam jurisdictionem, abdicando eam à se, & faciendo illum Ordinarium; secus autem contingit in præsentem casu. Paris. n. 75. Porro data facultas recipiendi resignationes non transit ad Vicarium successorem prædecessore mortuo civiliter vel naturaliter. Paris. n. 76.

5. Respondeo quinto: Concessa Vicario hac facultate recipiendi resignationes, subsistit receptio resignationis beneficii ab eo facta, etiam si Episcopus concedens obierit ante receptionem istius resignationis, saltem, si obitus ejus ignorabatur à Vicario. Barb. loc. cit. citans Sbroz. de Vicar. l. 3. q. 36. n. 10. Sperell. fori Eccl. decis. 30. n. 16. (ubi etiam putat, quòd licet quidam vim faciant in ignorantia Vicarii, idem tamen dicendum sit in foro externo, si Vicarius sciebat mortem Epi-

scopi, eò quòd L. Barbarius se fundet in communi ceterorum errore) Paris. loc. cit. n. 33. citans plures alios, ubi etiam idipsum procederet, licet Vicarius potuisset scire obitum Episcopi, idque eò magis, si Episcopus mortuus est in longinquis. Porro quòd dictum de morte, idem procedere de renunciatione Episcopi, ita ut, si is resignasset Episcopatum in Urbe, vel translatus fuisset ad alium Episcopatum, subsisteret receptio resignationis facta à Vicario, antequam is de dicta renunciatione vel translatione sui Episcopi notitiam habuisset; eò quòd gesta ante notitiam revocationis à delegato valeant, tradit Paris. loc. cit. n. 38. sic resolutum dicens à Rota in Oretana Canoniaris, uti & valituram ejusmodi receptionem factam à Vicario post expressam ejus revocationem, si illam ignoret, tradit idem Paris. citatis pluribus n. 41. subjungens n. 43. præsumit in dubio ignorantiam revocationis. Poterit etiam vi acceptæ talis potestatis recipere resignationes omnes beneficiorum, sicut Episcopus ipse concedens hanc facultatem. Paris. n. 28. adeoque subsectorum juripatronatus, electivorum. Paris. cit. n. 28. reservatorum Papæ. Paris. n. 30. nisi fortè ei concessa facultas recipiendi resignationes tantum beneficiorum spectantium ad Episcopi collationem. Paris. n. 31. adeoque etiam poterit eas recipere existens extra dioccesim, Paris. n. 32. Item valebit facta ab eo receptio, etiam si tempore receptionis fuisset irregularis, aut aliàs inhabilis, si communiter reputabatur habilis (sufficit enim communis reputatio de habilitate juxta l. Barbarius. ff. de off. Prætoris; idque etiam in Spiritualibus locum habet. Paris. n. 47.) sicut in eo casu valeret facta per ipsum Episcopum inhabilem. Paris. à n. 44. Porro data hac facultate absolute & simpliciter admittendi resignationes, non intelligitur adhuc ei concessa facultas beneficia resignata conferendi, si eam facultatem aliàs ab Episcopo non haberet. Barb. loc. cit. n. 12. Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. n. 6. quia non tantum differunt hæc duo conferre & recipere resignationes, sed etiam juxta Laym. loc. cit. & Paris. cit. q. 24. n. 8. plus est conferre, quam resignationes recipere, ut patere ait Laym. dum Capitulum sede vacante potest admittere resignationes, ut dicitur paulò post; non tamen conferre ea, quæ libera collationis sunt ad Episcopum spectantia, & tamen Capitulum sede vacante majorem potestatem exercet, quam Vicarius Episcopi absque specialibus ei factis commissionibus. Si tamen data ei potestas accipiendi resignationes factas gratià permutationis, poterit etiam juxta Laym. loc. cit. conferre; cum collatio illa non sit libera. Sed neque data ei potestate recipiendi resignationes, potest destituere, seu privare beneficiatos, cum id sit majoris potestatis. Laym. loc. cit.

6. Respondeo sexto: è contra non censeri adhuc Vicarium habere hanc ab Episcopo potestatem. Primò, si constitutus ab Episcopo cum potestate administrandi in spiritualibus & temporalibus, cum honoribus & præminentis datis aliis Vicariis, & cum plena & omnimoda potestate de omnibus cognoscendi; quin & si adsint in mandato alia adhuc verba generalia & prægnantia, eò quòd debeat fieri specialis mentio de receptione resignationum. Paris. n. 6. Quænammodum ex commissione amplissima ei data ab Episcopo, etiam in qua dictum fuit, ut omnia possit, quæ

ipse Episcopus, adhuc conferre non poterit beneficia, juxta Paris. loc. cit. n. 7. citantem pro hoc Pavin. de prest. cap. seu vac. p. 2. q. 10. Decium cons. 128. col. 1. &c. uti nec venit in amplissima tali commissione potestas destituendi, juxta eundem Paris. n. 10. Secundo, si Vicario data facultas conferendi omnia & singula beneficia vacantia, non potest vi talis potestatis resignationes recipere. Paris. loc. cit. n. 15. & ut Laym. loc. cit. n. 6. citans Sbroz. de Vicar. l. 2. q. 71. sive resignationes illæ sint absoluta, sive facta permutationis gratiâ. Tertio, si Vicario data potestas destituendi, etiam omnes ac singulos beneficiatos, adhuc non poterit recipere resignationes, Paris. loc. cit. n. 19. Laym. loc. cit. n. 7. Nec obstat communis aliâ regula, quod qui destituere potest, potest etiam resignationes recipere; hoc enim, ut dictum supra, procedit solum de eo, qui id ex jure communi habet, & non de eo, qui id ex jure seu commissione speciali habet.

Questio 390. Quid possit quò ad recipiendas resignationes Coadjutor Episcopi?

Respondeo primò: Coadjutor potest recipere resignationes, dum ei in datione Coadjutoria concessa hæc potestas; secus si ea potestas ibi expressa non est; proinde inspicienda forma istius dationis coadjutoria. Paris. l. 7. q. 20. n. 19. quod secundum eò magis locum habet, si datus Coadjutor præcisè ob temporalia, nimirum dum Episcopus de cetero ritè administrans spiritualia dilapidaturus videtur bona Episcopalia. Paris. cit. q. 20. n. 21.

2. Respondeo secundò: Si datus tamen Coadjutor ob spiritualia, v. g. Episcopo seni vel infirmo, hic, etsi id in dicta forma dationis coadjutoria expressum non sit, poterit, de consensu tamen Episcopi, recipere resignationes. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 11. Paris. n. 24. citans Coraf. de benef. c. 4. n. 9.

3. Respondeo tertio: Datus Coadjutor Episcopo dementi, sicut generalis & liberam habet in spiritualibus & temporalibus jurisdictionem, ita inter cetera etiam recipere potest resignationes beneficiorum. Paris. loc. cit. n. 27.

Questio 391. Quid possit Capitulum circa resignationes beneficiorum recipiendas?

Respondeo primò: Capitulum Ecclesie, sive Metropolitana, sive Cathedralis, sive Collegiata insignis resignationes sede plenâ regulariter nequit recipere, Paris. l. 7. q. 23. n. 1. citans Abb. in c. quod in dubiis. de renunc. n. 6. Innoc. n. 3. Card. in Clem. unic. de renunc. n. 8. Pith. de renunc. n. 74. C. Luca de benef. d. 65. à n. 5. eò quòd collatio & destitutio regulariter non ad Capitulum, sed ad Episcopum vel Prælaturum spectat. Et licet quandoque Capitula haberent potestatem conferendi seu instituendi ad Canonicatus suos, ut contingit, dum per Turnum conferuntur, in quo casu habet Turnarius nomine Capituli potestatem instituendi, seu variis nominandi à Capitulo, à quo fit institutio, non tamen habet potestatem destituendi, ut dictum. C. de Luca loc. cit. Et siquidem etiam Capitulum, vel ejus nomine Canonicus Turnarius ex privilegio haberet quoque potestatem destituendi (uti contingere potest, C. de Luca loc. cit. n. 8.) adhuc secundum dicta ex eo non se-

queretur, habere quoque illud potestatem recipiendi resignationes.

2. Ampliatur responsio primò, ut etiam procedat de resignationibus ipsorum Canonicatum suorum, Paris. loc. cit. n. 1. Pith. loc. cit. Secundo, ut si destitutio spectaret ex privilegio vel consuetudine ad Episcopum & Collegium communiter, adhuc Capitulum nonnisi cum Episcopo recipere posset resignationes; cum in rebus communibus Capitulum sine Prælo agere nequeat. Paris. cit. q. 23. n. 3. Econtra limitanda responsio secundum Parisium, nisi fortè ex privilegio vel consuetudine Capitulum haberet facultatem instituendi & destituendi in quibusdam beneficiis; in hoc enim casu recipere posset horum beneficiorum resignationes, ait Paris. n. 5. Pith. loc. cit.

3. Respondeo secundò: Capitulum sede vacante, beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi resignationes purè factas recipere potest. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 2. n. 4. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 13. Azor p. 2. l. 7. c. 17. q. 7. Garc. p. 11. c. 3. n. 256. citans Pavin. de pot. Cap. Sed. vac. q. 2. à n. 3. Sbroz. de pot. Vicar. l. 2. q. 21. n. 12. Coraf. de benef. p. 1. c. 8. n. 17. & alios, qui omnes id absolute affirmant contra Paris. cit. q. 23. n. 20. junctis n. 35. & 37. Pith. loc. cit. Laym. in c. cum olim. de majorit. & obedient. n. 11. Rebuff. &c. id nonnisi limitatè admittentes de resignationibus beneficiorum spectantium ad simultaneam Episcopi & Capituli collationem, & quæ resignantur in pœnam. Item contra Rebuff. & Rossiniac. apud Garc. n. 256. nonnisi de admisione resignationis factæ gratiâ permutationis id admittentes; de quibus paulò post in particulari. Ratio responsionis est, quòd Capitulum succedat Episcopo in omnibus, quæ sunt jurisdictionis ordinariæ (ad quam spectat receptio resignationum) exceptis casibus in jure expressis, inter quos non est dicta receptio. Castrop. Barb. l. cit. five, ut Azor & alii, quia licet ad Capitulum non transeant ea, quæ sunt jurisdictionis ordinariæ voluntariæ, transeunt tamen ea, quæ sunt jurisdictionis necessariæ; approbare autem seu recipere resignationem spectat ad jurisdictionem necessariam; eò quòd cum resignatio non fiat nisi justis de causis, necessitatis sit, non voluntatis consensum præstare in resignatione beneficii. Adde quòd Capitulum multa quoque possit, quæ sunt jurisdictionis voluntariæ; adeoque si ex eo, quòd Capitulum possit admittere vel non admittere ex causa resignationem, dicatur ea spectare ad jurisdictionem voluntariam, nil veter quò minus ea potestas dicatur ei competere, Paris. n. 13. juncto n. 25. quamvis & hoc ipso jam admittatur ea illi competere, quòd dicatur, Capitulum posse eam admittere & non admittere ex causa. Neque obstat, quòd alienatio sit interdicta Capitulo sede vacante, cum receptio resignationis non sit propriè alienatio; quia Capitulum eam recipiens, non hoc ipso beneficium confert aut conferre potest. Paris. n. 28. Neque obstat, quòd Capitulum sede vacante non possit dare licentiam transeundi de una Ecclesia ad alteram; quia & hoc ipsum falsum est. Paris. n. 29. juxta decis. Roræ.

4. Ampliatur & declaratur responsio nostra, ut procedat primò in resignatione quorumcunque beneficiorum, etiam juris patronatûs, ut nimirum & has recipere queat Capitulum sede vacante cum consensu patroni, seu patrono id sciente & non contra.